



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Crespin, François

Brvxellæ, 1652

IV. An Species prædicabiles rectè à Porphyrio definiantur, id quod est prædicabile de pluribus numero differentibus in quid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95346)

tales Genus prædicamentale. 2^o negativè, ut sit illud, quod quidem æquale admittit, nullum tamen habet aliud prædicamentale supra se, ut substantia in prædicamento substantiæ, & quodlibet supremum cuiuslibet prædicamenti.

RESOLUTIO II.

ccccxliv. **D**ico 2^o. Genus medium sive subalternum, vel Species media sive subalterna est illa omnia, quæ sunt Genus & Species diverso respectu: puta Genus respectu inferiorum, & Species subijcibilis respectu superiorum, ut animal, quod respectu hominis & bruti est Genus, & respectu corporis animati, Species subijcibilis.

RESOLUTIO III.

ccccxlv. **D**ico 3^o. Species infima, sive specialissima definitur 1^o, sub qua nulla alia prorsus Species collocatur. 2^o, quæ ita Species est, ut possit esse Genus. 3^o, quæ, Species cum sit, in alias Species dividi nequit. Unde ab hac 3^a definitione, à non nullis dicitur Species *aroma* græcè, latinè *indivisibilis*. Verùm has definitiones intelliges de Specie formaliter, ut Specie; alioqui Species materialiter ut Species, ut v. g. substantia respectu hujus & hujus substantiæ, & quodlibet Genus, quod est Species respectu suorum immediatorum individuorum, in alias Species dividi potest; est ita Species, ut etiam sit Genus respectu aliorum; sub ipsa collocantur aliæ Species, &c. ut patebit consideranti lineam prædicamentalem, paulò antè n. 464. præsentatam.

DVBIVM III.

Quæ Regula Attributionum.

ccccxli. **P**orphyrus hic tres adfert Regulas Attributionum, id est, prædicationum; nam attribui hic, æquivalere prædicari; quæ, quia ad unicam commodè reducuntur; ne regularum multitudine ingenium humanum confundatur (quod ubique, quantum fieri potest, vitamus) sequenti contenti erimus. Quare sit

RESOLUTIO.

ccccxlvii. **D**ico Omnia superiora de inferioribus, tam mediatis, quam immediatis, semper dicuntur: nulla verò inferiora de superioribus, si ve mediatis, si ve immediatis, prædicantur: supple 1^o Universaliter & tamquam de subiecto Universaliter sumptis; nam rectè dicitur aliquod animal est homo, licet dici non possit, omne animal est homo. supple 2^o ordinatè, quia inferius de superiori inordinatè prædicatur, ut animal est homo.

ccccxlviii. Addo tamen, superiora ut superiora reduplicativè, numquam de inferioribus prædicari, bene ut æqualia de æqualibus, aut ut paria de paribus. Ratio nostra est, quia omnis prædicatio debet esse secundum rectum; omnia concreta in recto sunt æqualia, vel de invicem affirmari non possunt; nam illa dumtaxat de invicem affirmari possunt, quæ sunt idem; quæ verò sunt idem, sunt æqualia: cum verò dicit Porphyrius, superiora de inferioribus semper dici, accipit ly *superiora materia-*

liter, ut sit sensus; ea, quæ sunt superiora secundum quod dicunt in obliquo, de inferioribus semper dicuntur, puta secundum quod dicunt in recto. Vide Dub. 3. Disp. 3^a.

DVBIVM IV.

An species predicabiles rectè à Porphyrio definiantur, id quod est prædicabile de pluribus numero differentibus in quid.

ccccxlix. **A**ffirmat R. P. Poncius, dicitque, id esse commune omnium: quia tamen contrarium manifestè constat ex PP. Hurtado, Arriaga, Oviedo & aliis, sit

RESOLUTIO.

cccc. **D**ico: Species prædicabilis non rectè ut hic à Porphyrio definitur.

cccci. Probatur, allatis probationibus supra Disp. 3^a. Dub. 1^o. & Responione ad objectionem ultimam Dubii sequentis, ergò, &c.

DVBIVM V.

Quæ sit Speciei definitio essentialis.

RESOLUTIO.

cccclii. **D**ico: Species est unum, &c. aptum prædicari de multis, ut tota eorum essentia Universalis. Ly unum, &c. aptum prædicari de multis, est Genus definiti; cætera tenet locum Differentiæ.

ccccliii. Per ly ut tota eorum essentia, exclude Genus & Differentiam, quæ non nisi ut pars essentiæ apta sunt prædicari. Item Proprium & Accidens, quæ neque ut tota, neque ut pars essentiæ apta sunt prædicari; sed ut quidpiam accidentale, & rei jam essentialiter completæ conveniens. Non addidi in definitione in quid: quia certum est quod prædicari ut tota essentia, sit prædicari in quid; additum est tamen in definitione Generis, & addetur in definitione Differentiæ; quia nec omnis pars materialis, nec omnis pars formalis est essentialis. De parte formali patet; quia in omnium sententia Proprium & Accidens sunt pars formalis accidentalis. De parte verò materiali probatur; quia corpus in intelligente, materia 1^a in calido, est pars materialis non essentialis, sed accidentalis; quia optimè concipitur anima rationalis intelligens sine corpore; item & forma ignis calida sine materia 1^a.

ccccliv. Obijcies 1^o. Species non est tota essentia individuorum, ergò malè definitur unum, &c. aptum prædicari de multis ut tota eorum essentia. Probatur antecedens, quia est totum potentiale respectu individuorum; & individua supra Speciem dicunt Differentias individuales tamquam partes ipsorum essentialiter constitutivas, ergò, &c. Pro Solutione hujus argumenti

cccclv. Adverte, individua posse dupliciter considerari, 1^o. secundum Universalem essentiam, quæ illis convenit. 2^o. secundum essentiam singularem, quæ etiam illis convenit. Essentiam autem Universalem voco prædicata Universalis, quæ prædicantur de individujs essentialiter, ut animal, homo, rationale, &c. Essentiam singularem verò prædicata singularis, quæ prædicantur de individujs essentialiter, ut hoc animal, hic homo, hoc rationale, &c. Hoc præmissis, ad argumentum

cccclvi. Respondeo distinguendo antecedens:

II 3 Species